

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Odor

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

quidem eadem cum illo yule ingredi. *quidam tamen dicitur*
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

sancti in Dei electis, quae dona accepta sunt coram Patre caelesti,
propter Christum. Vide 2. Cor. 2. 14. 15. 16. Ephes. 3. 2. Phil. 4. 8.
Porro translationes, quae dicuntur à corporis sensibus, omnes
fere praevalentes sunt. Velut, Odorati, pro refectore, Olfacere, pro
deprehendere, subolere, pro suspectum esse, Obolere, i. molestum
esse. Huc pertinent & illa, Olet mendacium, Redolet avaritiam, o-
let lucertam, &c. De quibus permulta occurrunt in probatis au-
thoribus, & apud Grammaticos, qui verbi Oleo, & compositorum
metaphoricas locutiones explicant.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.
Odorandi sensus non ineft in nobis acer, sed eo à multis animan-
tibus vincimur. Remisse enim homo olfacit, nec quicquam eorum,
quae odorem efflant, percipit sine dolore aut voluptate: quod non
fit in eo subtilis hic sensus. *Arist. 1. 2. de Anim. c. 9. T. 92.*

Odoratus in eo, quod odorem efflat, & in eo, quod non efflat,
cernitur. *Idem. de Anim. c. 9. T. 96.*

Sensus rei, quae odorem habet, cuiusque vel bonum vel malum
odoratus dicitur. *ibid. T. 90.*

Non sentire odorem nisi respirando, hominum proprium est.
ibid. T. 98.

Sensus olfaciendi, cum impar sit sensuum numerus, & impar nu-
merus medio quodam conficitur: videtur & inter eos, qui tactu mu-
nere funguntur suo, ut tactus & gustatus, & inter eos, qui alia inter-
iecta re manibus suum exequantur, cuiusmodi sunt aspectus & audi-
tus, medium locum obtinere. *lib. de sens. c. 5.*

Quorum nares porrectae sunt longius, ut caetorum laconico-
rum, haec valent olfactu. *lib. 5. de gener. animal. c. 2.*

Efficitur sensus olfaciendi per inspirationem in iis, quae nares obti-
nent. *lib. 2. de part. c. 10.*

Odor quaedam est fumum imitans exhalatio. *lib. de sens. c. 2.*

Sapor & odor eadem vitrumque est affectio: sed non iidem ver-
santur. *lib. de sens. c. 5.*

Elementa, ut ignis, ut aer, ut aqua, ut terra, odore carent.

Et acres & dulces sunt odores, & austeri, & accidi, & pingues, & a-
maris putidi, ac cariosi quadam similitudine responderi, dici pos-
sunt. *ibid.*

Genus odorum, qui per se ac vi sua voluptate afficiunt, ut ii, qui
efflantur à floribus, neque magis neque minus ad cibum inveniunt, nec
ciborum appetitum famemque adiuvant, sed contra potius eam
impediunt, hominisque hoc est proprium. *ibid.*

Quod Pythagorae tradunt, nonnulla esse animalia, quae odore
vivent, id non est consentaneum. *ibid.*

Ea quae odorati subiecta sunt, ipsa per se, quae ex parte odoratum
mouent, nihil ad cibum victumque pertinent, ad valetudinem au-
tem eadem conducere sensu percipi potest. *ibid.*

Acres odores difficultatem nobis pariunt olfaciendi. *lib. de Somn. c. 2.*

Odor id est, quod odoratum mouet: & si quid odoris sensum af-
ficiat, id odor facit. *lib. 2. de Anim. c. 12. T. 125.*

Odores, admixtione quadam omnino constant, ut sapores. Quod
enim admixtionis est expertus, protinus etiam omni vacat odore ut de
sapore. Quo fit ut simplicia corpora, velut ignis, aqua, aer, odoris ex-
pertia plane sint: terra, quod mixta sint maxime potissimum quoque
sola odore praedita cernatur. Verum odorum partim inertes sunt &
dilati, quae admodum in saporibus: partim suapte quadam specie
conveniunt: eorum autem species, quae quae saporum formas amu-
lari videntur, non tamen omnes eadem habent vocabula: nec sunt
ita formis odores distincti, ut sapores, sed tantum generibus: cum
praesertim bene olentia quaedam, nonnulla male olentia dicantur,
ceterum suavisstretique odoris species vocabulis notatae, non sint,
quaequam alioqui in magno discrimine. Nam dulcia & amara for-
mis magis designata sunt, verum acris dicitur, vehemens, mollis,
dulcis, gravis odor, &c. *Theophrast. de Odoribus*, in quo egregio li-
bello, multa de tota hac materia pertractavit eruditissime.

Odorem maiorem omnia praebent, cum mouentur, quia excita-
ta plus aeris implent quam quiescentia, & ita odor etiam ad sensum
nostrum transmittitur. *Ervijs. Problem. 567. 12.*

Odorem minus sentimus hyberno tempore, & minime per gelu
& glaciem, quia aer à frigore immobilior redditur, itaque motus
non aequè proficisci à corpore odorato potest, propter difficilem de-
liberationis motum, & aeris quo invehitur. *idem. ibid.*

Odorem maiorem reddunt, aromata cinere suffusa quam igne, &
plenius ac diutius suum servant odorem cum cinere suffiantur: quia
in cinere minus concoqui odor potest, itaque plenior est ignis verò
quoniam celeriter vires eorum donat & concoquit, odorem com-
mutat, concoctio enim est rei concoquendae immutatio. *idem. ibi-
dem.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *idem. ibid. / c. 13.*

De suavi

EXEMPLA BIBLICA.

Abimelech & Isacius, *Gen. 25. 9. 17. Esau. 27. 9. 41.*
Frates Isac. *1. Reg. 17. 45. Aegyptii, Exod. 1. 12. Madiam-
ita. 1. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

EXEMPLA PROFANA.

Melancionem quendam odio mulierum in solitudine
persequi auiamontium, canis quo vno conuictore vrea-
m mactant solium, nec vnaquam domum reuocari potuisse.
Melancionem castor. Erasim.

Melancionem erga Barbaros etiam naturae videri potest, pro-
prie sociisque diuersitatem (similitudo namque amicitiam
intercellerunt quoque varie bellorum occasiones,
inter mulierum, quas Herod. lib. 1. recitat.

Contra tantum odio prosequitur est Graecos, ut filium
corum literis, non quidem inspicendi, sed perditicea-
m. *Plat. in Caton. & Tim. lib. 21. c. 20.*

Contra tantum odio prosequitur est Graecos, ut filium
corum literis, non quidem inspicendi, sed perditicea-
m. *Plat. in Caton. & Tim. lib. 21. c. 20.*

Contra tantum odio prosequitur est Graecos, ut filium
corum literis, non quidem inspicendi, sed perditicea-
m. *Plat. in Caton. & Tim. lib. 21. c. 20.*

HIEROGLYPHICA.

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Odor.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Odor Plinio nihil aliud est quam insectus aer, *lib. 15. c. 27. Mi-
nime quod idem. lib. 15. cap. 27.* tria naturae praecipua elementa
sunt, quae odore esse, sine odore, sine succo, aquas, acras, ignes, Odor,
Hebr. *Reach*, odor, fragrantia, sepe usurpatur in Bibliis
pro figura: à verbo *Reach* Odoratus est, olfacit. Cognatio-
nem habet cum *Reach*, spirant: quod fit ore, at odorari fit naribus,
quod dicitur *Reach*, *Gen. 27. v. 27. Pro. 27. 9.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Quaedam veteres odii sunt indicium: & vique adeo in asperi-
tationem abire, ut homines ingenio moroso & diffidilli-
tate, qui pro suo viuendi instituto omnes aliorum mores
persequantur, per Rubum siccam depingunt: eam enim ita
designant, quae potius, quam minimum flectas. *Vierius, lib. 15. c.*

Francisci Petrarca.

G A V.

Suavis delector odoribus. R. Hi vel victui, vel vestitiu subse-
 huius, de quibus quid sentiam audiuiti. G. Odoribus studet. R. O-
 dorum alii gulam, alii libidinem iritant. Horum appetitus inconti-
 nentia notam subit, & praesertim vehemens. Alii propter seipos ex-
 petuntur. Horum studium non turpitudinis nempe, sed vanitatis
 arguitur. Vnde est, vt muliebrium vnguentorum odor, aut dapum,
 quam florum turpior ac pomorum sit. Eadem ratio est earum dele-
 ctationum, quae auribus oculisque percipiuntur. Si vquam Ethicis
 applicuisti animum, nosti hanc, neque te nunc doceo, sed notae veri-
 tatis ad memoriam retraho, vt huius generis oblectamenta videas
 vel foeda esse, vel leuia. G. Odoribus operam do. R. Bonae vti nam fa-
 ma cuius odor bonus quoque dicitur, malusque maior multo, la-
 tiusq; sensibilis, quam aromatum, si terantur, aut sulphurum, si cre-
 mentur. De his odoribus non nares, sed niens iudicat. G. Bonis odo-
 ribus delector. R. Si sensui pares, & voluptati inhias, vt dictum est,
 aut obsecum, aut inane. Si valetudinis curam geris, excelsisq;
 modo condimentum rerum omnium modus adhi. Confortat enim
 tabescentem spiritum odor leuis, sed ad omnia valet illud Comici:
 Ne quid nimis. Est autem (vt in multis) in hoc quoque naturarum
 varietas infinita, non solum inter hominem atq; hominem, sed in-
 ter gentem & gentem. Siquidem vera fama est, quamq; magni non
 respiciunt auctores, gens quae Gangis fontem ac colit, omnis cibi ex-
 pers, solo mali syluestris odore alitur, peregre profecturi, nisi bo-
 num illud malum ac vitale circumferunt, iam factoris impatientes,
 vt sicut eos purus nutrit, sic infestus odor interimat. Delicata com-
 plexio, quae sic viuat & pereat. Hinc gens omnis ad ortum solis ob-
 uersa, coelique mollitie delinita, vel ciborum negligentior, sic gen-
 tior, atque appetentior est odorum, & inde nimium haec primum
 curiositas nos inualuit. Assyrii, Arabes & Sabaei, vltimis armis edomiti,
 suis vos odoribus domere, quibus aliquandiu rigida patrum & ia-
 tuicta sobrietatis obstitit, vsque adeo, vt quingentesimo & sexagesimo
 quinto annis vrbis conditae graui edito a Centuriis caueretur, ne
 quis in vrberum ipsam vnguenta externa conueheret. Non multo au-
 tem post modernorum vitis (vt aliolet) veterum scita rumpentibus,
 in senem ipsum edicti talis auctorem victrix lasciuia penetravit.
 G. Libenter, bene oleo, R. Peregrini odores, atque omne artificium
 bene olendi, proprii naturalis, non boni odoris a gumentis, & laten-
 tium sunt signa defectuum. Ob hoc ipsum, atque ob illam, nedum
 viro, sed ne honesta quidem scintilla dignam curam solita sensum
 viri fortis offenderet. Meministi adolescentis illius, qui dum, vt erat
 vnguento illitus, pro collata praefectura, Vespasiano principi gratias
 acturus, ante eum staret, ille hausto mox odore subfostomachans a-
 cri supercilio, voce aspera: Mallem, inquit, alium oboleuisses, sic in-
 crepitum sine honore, inhibitis, seu relicis iam concessae gratiae li-
 teris bene olidum dimisit. Ita cum semper d. decori sint odores hu-
 iusmodi, interdum etiam damno sunt, maxime, vbi morum grauis,
 ac masculus censor sit. Quid quod quibusdam fuisse periculo? Nam,
 & illud nos, vt Plautius Senatorii viri ordinis, triumviri proferi-
 ptione, metu mortis Salernitani lacris abditus, vnguenti proferi-
 ptione, sibi quidem perniciem, vt scriptoribus autem suis excu-
 sauone fecerit, quae iuit. Nam quos non iure casum diceret eum,
 qui eo tempore Reip. tantoque priuato d. scimine vnguenta etiam
 nunc oleret? G. Artificiose odoribus affluui. R. Desuesce, si consi-
 lium meum vis. Turpius est enim artificiosis quam simplicibus af-
 fuisse. Omne, quod turpe est, quo artificiosius, eo fit turpius. Ho-
 nestatis ornamentum ars, in honestatis est cumulus. Adde, quod &
 foedius hodie, quam olim, quamvis enim Roma (vt dixi) & quam
 Graecorum Romam prope dixerim Lacedaemon, huic pesti ex Asia
 venienti, quasi armatae hostium legionis ferreis moribus, atque edi-
 ctis obstitit, ad extremum tamen molles vnguentorum sinusq;
 victorum acies sefellit excubias, in Europam transiit, & fortissimas
 gentes vicit. Et quoniam singula prosequi longum est, ex vniusa-
 sperant atque laboriosissimi viri mollitia duritie de reliquis con-
 cluram facio. Siquidem in medio bellorum aestu, ille inuictus, ac
 barbarus cuncto cum exercitu vinctus est Annibal: penetrabilia
 vnguenta, sed penetrabiliora sunt vitia. Ita que eneruati ducis ac mi-
 litum, quorum tam stupenda primordia fuerant, qualem decuit,
 exitus fuit. Quo effectum est, vt cum multum, Africani semper vir-
 tutibus, Annibal tamen vnguentibus aliquid deberetis, expedie-
 bat illis, vt sicci essent, vobis vt vngerentur. Ex illo sane multis secu-
 lis sic esse mos inualuit, vt labor stupor que sit legeret, quae de hac re
 in vtriusque literis scripta sunt. Et quid pluribus moret? vsque ad il-
 lius pedes, quo nil altius, vnguentum venit, quod ipse, qui omnem
 molliem animorum, atque omnes illecebras voluptatum extin-
 ctus aduenerat, passus est, non vnguento quidem, sed pietate de-
 lectatus, ac lachrymis offerentis. Iam vero pedetentim vltus hic abiit,
 vt cum in multis aetas vestra maiorum gloria impar sit, in hoc excel-
 lere videatur, quod vnguentaria non est, & qui his capitur, non com-
 muni temporum, sed proprio quodam animi vitio laborat. G. Bo-
 nis odoribus illucior & delector. R. Fieri non potest, quin quae dele-

stabilia sunt natura, & illiciti, & dum praesentia sunt, delectant
 pientis Hebraei dictum est. Vnguento, & variis odoribus
 cor, quamvis vnguento quidem non tam multo delectatur
 inesse, quam falsidium. Sed, vt in sit odoribus, meo contentum
 sentibus resiliendum contemptu & obliuione, praesentibus
 dum modice, neque vltim huius studium impendendum, sed
 citus vltimarum, vltimque rerum mancipium facere. Porro
 articulum longius trahant: in honestis odoribus, vt rebus
 virilem effeminantibus animum vitis ac feculis, in rebus
 gustu sententiam amplector, de illecebra odorum tanquam
 tago nimis, cum absum, non requiro, cum adsum, non carere
 tus eis semper carere. Idei, ne quando bonis odoribus
 leas, aut odiosis mundiciis odiosis sis.

ADAGIA.

Anus hircum olet *Id est viciosa.*
 De hostula libidinante: propterea quod alarum atque
 parium odor excitat, ut ad libidinem incitat.
 Aut piscem olet aut florem.
 Dicitur in eum qui bene oleret, quod Timotheus pater
 iustissimus. Et aque fragrans eiusdem nominis fuit.

Oeconomia.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

Oconomia, Graeca dicitur est, *oikonomia*, id est, dispositio
 stica, & ciuicium gubernatio, & *oikonomia*, id est, dispositio
 miliaris dicitur. Haec autem est prudentia reuerentia
 nis vniuersi familiae. *Sec. B. Thom. secunda Sec. q. 48.* Cuius
 mus, totum bene viuere secundum domesticam oeconomiam
sec. ennd. ibid. q. 50. art. 3.

Quatuor species oeconomia.

Regia, Satrapica, Politica, & Priuata. Regia autem potest
 cies quatuor: circa Monetam, circa importata & exportata
 Portoria, circa sumptus, cum compendio finit, ac res
 dentur, & estimationesque vbi expedit magis, quam maxime
 pensae fiant.

Satrapica prouentus species sex ex Terra, quam Deorum
 cant, & locorum, vbi dominantur metallicis: ex terra
 scentibus: ex Mercatoribus, ex Paliuris, Decima item
 sexta, ex aliis variis rebus.

Tertia oeconomia species, *Politica*, id est, ciuitatis bonum
 optimum ex his, quae in loco proprio gignuntur, deinde
 ris, post haec *oikonomia*.

Quarta & vltima priuata hominis, quae quidem antea
 absque norma existit, quod non ad vnam tantum intentionem
 oeconomia exerceatur. Est insuper omnium minima ob
 uentus & expensas. Huius optimum vltimum ex terra priuata
 est. Agricultura, quae omnium est parens. Hinc enim magis
 dum naturam res nobis acquiruntur: Deinde ex aliis rebus
 tium ex argento: praeter omnia autem pariter suspensio
 iores sunt prouentibus expensae.

Oeconomia est domus administratio recta. Domus pariter
 sunt: familia, & res familiaris.

1. Familia est certarum personarum domesticorum
 nintarum, societas. Persona quae praesent dicitur
 obediunt, domesticis. Harum personarum triplex est
 iugalis, Patris, Herilis. Coniugium est vniuersi viri & familiae
 solubili vitia, omniumque casuum communione, ad libentem
 ducationem & familiae sustentationem conuictarum, comen-
 Patria Syzygia est, qua parentes & liberi inter se coniunguntur
 rillis, qua herus & famuli, hera autem & famulae inter se delectantur.
 tur. Officium coniugum commune ad pietatem, mutuum emorem
 fidelitatem, & rei domesticae curam referunt. Proprium in autem
 cium certa r huius capta. Amet uxorem suam. Sic caput & domus
 eius in timore Dei, competentem potestatem concedat ei, &
 ros, seruos & ancillas, scienter, pie, prudenter cum uxore con-
 setur. Officium vxoris est quintuplex: nempe dilectionis, subiectionis,
 nis, temperantiae, adiumenti, prudentiae decoris. Officium patris
 generale, est, philologia: speciale patrem & matrem spectans
 ris praestatur, partim in infantia, partim post infantiam in pueritia
 adolescentia & iuuentute. Patris officium est defensionis & au-
 tatis: Matris autem lactationis & familiaritatis mater. Liber-
 rum Officium, charitatem, Obedientiam, & obedientiam ad
 fitur. Officium herile est directio famulorum ac famularum ad
 eretia pietatis, & ad operas vitae praesentis necessarias: laborantibus
 alimentum, mercedem, conferuationem iustam, comoda bonorum
 institutionem honestam procurare: malos dimittere. Seruorum
 ancillarum officium, venerationis est obsequium & fidelitas: Po-
 milia totius officium erga vicinos, & concordia, & beneficentia
 multiplicis, quae proximi comoda promoueat.

PC

POLY